finančních úřadů v samých Rakousích je problémem sám o sobě a že i k němu dlužno teprve hledati vzory v cizině. 3. Ukázati, zda či do jaké míry byly předpisy instrukcí v účetních záležitostech prakticky dodržovány, není možno, neboť materiál je — až na některé výkazy, které o struktuře účtárny a o jejích pracovních metodách nepoučují — dnes ztracen, jak má práce na třech místech dokládá (str. 227, 259 a zvláště 252). Dr. V. Pešák.

Doslov. Svou odpověď obmezuji jen na body, jichž se autor dotýká. Ad 1. Za toto upozornění jsem vděčen jako redaktor, poněvadž mně jako referentu jistě nebude Dr. Pešák vytýkati, že neznám provenience jeho materiálu a nepochybně také uvěří, že v mém rukopise příslušný pasus byl (dokonce širší s vysvětlivkami pro právníky!), ale vypadl až v tiskárně. — Ad 2. Vysvětlením repliky — takto samozřejmým a vyplývajícím z nadpisu práce Dr. Pešáka — a poukazem na práci cizí není ovšem řečeno, že by příště přání referentem vyslovenému nebylo možno vyjíti vstříc. — Ad 3. Poukazem, že materiál je ztracen, se výtka referentova nemenší, protože v podobných případech pokoušíme se o rekonstrukci. — Konečně musím přiznati, že mám vůči autorově práci ještě jiné námitky, kterých jsem neuvedl, ale jednak obmezenost referátu v právnickém časopise, a jednak ohled, že autor měl odvahu se pustit do díla jistě nemalého, vedly mne k určité zdrženlivosti. Doufám, že na jiném místě jednou, až práce bude hotova, v celku pak se dostanu k podrobnějšímu rozboru. Dr. Čáda.

Ing. Karel Schulz: Patentní příručka. 2. vydání, str. 159, nákladem fy »Prota« v Praze 1931, cena 25 Kč). — Kniha podává zhuštěně, ale při tom velice přehledně nejdůležitější zásady patentního práva všech států světa, ať náležejí k Unii na ochranu živnostenského vlastnictví či nikoliv. Autor přihlíží tu především k praktické stránce, totiž ke způsobu podávání přihlášek v jednotlivých státech a udržování udělených tam již patentů (výše poplatků, zda nutno míti zástupce a pod.).

Počáteční kapitoly podávají výklad významu ochrana duševního vlastnictví, dále seznam všech zemí, které udělují patenty, druhy patentů a stručné vylíčení obsahu mezistátních smluv, zaručujících vzájemné přiznávání prioritního práva.

Ke konci knihy je připojena přehledová tabulka znázorňující rozdělení patentů a přihlášek podle bydliště majitelů.

Oproti I. vydání z r. 1928 vyniká poslední vydání větší úplností. Dr. Reichert.

Nesporné řízení. Upravil Antonín Hartman. II. vydání. Kompasových zákonů sv. XVII. Str. 1535. Cena vázané 140 Kč. — »Nesporné řízení« bylo v prvém vydání již nějakou dobu vyprodáno, takže doporučovalo se proto opatřiti vydání nové tím spíše, že mezi tím vyšlo několik nových zákonných norem. Z těchto zpracoval autor zákon čís. 100/1931 Sb. z. a n. o zásadních ustanovení řízení nesporného. Kromě toho z nových zákonů obsahuje vydání zákon č. 48 1931 Sb. z. a n. o trestním soudnictví nad mládeží. Vydání toto navazuje jinak na prvé vydání a jest opatřeno nejnovější judikaturou. Kniha tato bude jistě stejně oblíbena v praxi jako jiné sbírky Hartmanovy které jsou známy svojí důkladností a praktickým uspořádáním. dnk.

Dr. Adolf Procházka: Právní případ Dra Perglera. Sbírka spisů právnických a národohospodářských. Svazek LVI. Stran 53. Cena 12 Kč. — Případ Dr. Karla Perglera, jehož volitelnost byla volebním soudem popřena, vyvolal před nějakou dobou polemiku právnických odborníků, z nichž někteří stavěli se za argumentaci volebního soudu, jiní ji potírali. Autor abstrahuje od politické stránky věci sestavil hlavní argumenty pro a proti a zastává stanovisko, že § 29 ob. zák. obč. neplatí a že ku jmenování státního úředníka, jest zapotřebí, aby žadatel byl v době jme-